

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1657/07
18.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković - Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja odluke o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.I broj 694/07 od 14.05.2007. godine, u sednici održanoj 18.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Vranju Gž.I broj 694/07 od 14.05.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vladičinom Hanu P. broj 542/06 od 23.01.2007. godine, poništeno je rešenje tuženog o otkazu ugovora o radu tužiocu od 29.01.2003. godine i tuženom je naloženo da tužiocu vrati na posao i rasporedi na poslove i radne zadatke __. Tuženi je obavezan da tužiocu na ime troškova parničnog postupka isplati 34.050,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Vranju Gž.I broj 694/07 od 14.05.2007. godine, žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena. Odbijen je zahtev tužioca za naknadu troškova postupka nastalih povodom ulaganja odgovora na žalbu.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je osporio navode revizije i predložio da se ona odbije kao neosnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nema bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povrede postupka iz tačke 12. ove zakonske odredbe na koju se ukazuje u reviziji, jer pobijana presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama saglasno utvrđenom činjeničnom stanju i izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog na neodređeno vreme na poslovima __. Tužiocu je rešenjem br. 5-06/6-4 od 10.07.2006. godine otkazan ugovor o radu zbog nepoštovanja radne discipline sa ocenom da je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad u tuženom preduzeću. Stavljeno mu je na teret da je 29.06.2006. godine, radeći u trećoj smeni, bio u alkoholisanom stanju zbog čega je svoje radne zadatke obavljao krajnje nesavesno, neblagovremeno i nemarno, što je imalo za posledicu remećenje i otežavanje procesa proizvodnje i ometanje više zaposlenih u procesu rada. Otkazu ugovora o radu prethodilo je mišljenje sindikata, kao i pismeno upozorenje tužiocu da mu se zbog navedenog ponašanja može otkazati ugovor o radu.

Ocenjujući zakonitost ovog rešenja prvostepeni sud je utvrdio ocenom ispitanih svedoka, da je tužilac navedenog dana radne zadatke izvršavao blagovremeno, savesno i brižljivo, da u njegovom radu nije bilo zastoja, niti je bio u stanju alkoholisanosti, nije remetio i otežavao proces proizvodnje, niti je ometao zaposlene u procesu rada, te samim tim nije kršio radnu disciplinu, po kom osnovu mu je otkazan ugovor o radu. Ispitani svedoci negirali su činjenicu da je tužilac navedenom prilikom bio u alkoholisanom stanju, a tužilac od strane poslodavca nije podvrgnut proverbi upotrebom alko testa, kako je to određeno i članom 27. Kolektivnog ugovora o zaštiti na radu tuženog preduzeća.

Polazeći od navedenih činjenica, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su usvojili tužbeni zahtev tužioca, poništali rešenje o otkazu ugovora o radu kao nezakonito i obavezali tuženog da tužiocu vrati na rad. Za ovakvu svoju odluku sudovi su dali razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Naime, prema članu 179. stav 1. tačka 3. Zakona o radu, poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca, ako zaposleni ne poštuje radnu disciplinu propisanu aktom poslodavca, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca. Kako je u konkretnom slučaju utvrđeno da u ponašanju tužeioca nije bilo elemenata koji bi ukazivali na kršenje radne discipline, kao i na ponašanje zbog koga ne bi mogao da nastavi rad kod tuženog, nije bilo osnova da se tužiocu otkáže ugovor o radu. Navodima revizije

osporava se ocena izvedenih dokaza od strane prvostepenog suda, čime se u suštini osporava utvrđeno činjenično stanje iz kojih razloga se, s obzirom na odredbu člana 398. stav 2. ZPP, revizija ne može izjaviti.

Na osnovu člana. 405. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

BB